

[Miljøministeren]

nærmere gennemgang af et givent fredningsforslag træffer afgørelse om, hvorvidt en fredning skal gennemføres. Skulle et fredningsforslag undtagelsesvis ikke være tilstrækkelig fagligt begrundet, vil det således blive afvist af det pågældende fredningsnævn eller af Naturklagenævnet.

Spm. nr. S 65

Til *miljøministeren* (21/10 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvor mange forekomster er der af tinglyste frivillige fredninger, som ikke kan komme til udførelse som følge af efterfølgende lovændringer, f.eks. by- og landzonelovgivningen?«

Begrundelse

Med mellemrum omtales sager, hvor en ejendomsejer har ladet en frivillig fredning tinglyse på ejendommen. Når fredningen så skal komme til udførelse, f.eks. ved ejerskifte el.lign., viser det sig, at ændrede regler og ændret lovgivning, f.eks. by- og landzoneloven, har medført, at den frivillige fredning alligevel ikke kan gennemføres.

Spørgeren er interesseret i at få et skøn over, hvilket omfang denne problemstilling har, og ifald der er tale om et betydeligt omfang, hvad ministeren så har af planer i den anledning.

Svar (28/10 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Indledningsvis vil jeg gøre opmærksom på, at der efter ændringen af naturfredningsloven i 1969 ikke er hjemmel til at gennemføre frivillige fredninger ved tinglysning af en fredningsdeklaration på en given ejendom. Det rejsste spørgsmål vedrører således alene de deklamationer, som er tinglyst før ændringen i 1969.

I perioden frem til ændringen i 1969 er der tinglyst ca. 3.000 frivillige deklamationer, hvoraf ca. 1.800 er kirkeomgivelsesfredninger. Af de resterende er ca. 500 frivillige »landskabsfredninger«, hvortil der i enkelte tilfælde er knyttet et vilkår om byggeret for ejeren, og ca. 700 deklamationer tinglyst som vilkår for en byggetilladelse. De allerfleste tilladelser i henhold til ovennævnte deklamationer er allerede udnyttet.

Der vil således kun være tale om et fåtal af sager, hvor en ejer endnu ikke – 23 år efter de sidste deklamationer er tinglyst – har udnyttet sin byggeret efter deklamationen. I den situation kan en ejer ikke forvente, at der stadig består den samme umiddelbare mulighed for at opføre det dengang tilladte byggeri. Såvel lovgrundlaget som de faktiske omstændigheder vil uundgåeligt have forandret sig i den mellemliggende lange periode, og det kan indebære, at byggeriet ikke kan tillades opført.

Da der som nævnt må antages kun at være ganske få sager af denne slags, og da der ikke kan komme flere til, anser jeg det ikke for nødvendigt at foretage mig videre i den anledning.

Spm. nr. S 74

Til *trafikministeren* (23/10 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren øjeblikkelig standse DSB's dumpingpolitik på godstransport mellem landsdelene?«

Begrundelse

DSB's godstakster har ofte været i søgelyset. Det seneste eksempel på, hvor unfair og samfundsøkonomisk skadeligt DSB opfører sig, er følgende:

En vognmand henter i øjeblikket gods hos Dansk Landbrugs Grovvarereselskab i Århus (havn), sender det via DSB-ruten til Kalundborg og derfra videre til modtageren i Høng.

DSB har nu tilbudt at sende godset med tog over Fyn til Høng for 80 kr. pr. ton. Denne pris er totalt absurd dumping til skade for skatteyderne, der dækker de faktiske omkostninger, og til skade for private vognmænd.

Dertil kommer, at DSB skal anlægge nyt spor i Høng for at nå ud til modtageren. Det betyder, at der skal eksproprieres 2 huse og en del kolonihaver.

Ministerens må øjeblikkelig meddele DSB, at den form for samfundsøkonomisk skadelig virksomhed skal stoppes. Private vognmænd kæmper hårdt for at holde konkursen fra døren. DSB får hvert år stadig flere skatteydermidler til deres dumpingaktiviteter på gods-markedet. Nu må det stoppes.

Svar (30/10 92):